10.04.2020

KOMUNIKAT
RZECZNIKA PRASOWEGO IZBY DYSCYPLINARNEJ SĄDU NAJWYŻSZEGO

Dnia 9 kwietnia br. Sąd Najwyższy działając w trybie par. 83 ust. 2 Regulaminu Sądu Najwyższego w związku z postanowieniem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 8 kwietnia 2020 r. w sprawie o sygn. C-791/19 R oraz pojawiającymi się rozszerzającymi interpretacjami tego postanowienia wydał postanowienie o przedstawieniu Trybunałowi Konstytucyjnemu pytania prawnego.

Postanowienie zapadło w sprawie wniosku o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego, któremu prokurator zamierza przedstawić zarzut prowadzenia pojazdu w stanie nietrzeźwości (sygn. akt I DO 16/20).

Sąd Najwyższy pyta, czy art. 4 ust. 3 zdanie 2 Traktatu o Unii Europejskiej w związku z art. 279 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w zakresie, w jakim skutkuje obowiązkiem państwa członkowskiego do wykonywania środków tymczasowych zarządzonych przez Trybunał Sprawiedliwości UE odnoszących się do kształtu ustroju i funkcjonowania konstytucyjnych organów władzy sądowniczej tego państwa, jest zgodny z art. 2, art. 7, art. 8 ust. 1 i art. 90 ust. 1 w związku z art. 4 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd Najwyższy zauważa, że przedmiotem kontroli konstytucyjnej w niniejszej sprawie jest norma wywodzona z postanowień traktatów europejskich tworząca zobowiązanie do wykonania środków tymczasowych, które odnoszą się do kształtu ustroju i funkcjonowania konstytucyjnych organów, w szczególności organizacji i funkcjonowania organu władzy sądowniczej, państwa członkowskiego UE, a więc również Rzeczpospolitej Polskiej, mimo że sprawy te nie zostały przekazane do gestii Unii Europejskiej i jej organów na podstawie umowy międzynarodowej, co jest warunkiem wykonywania danych kompetencji przez UE. Narusza to zdaniem sądu pytającego konstytucyjne zasady przekazywania kompetencji organizacji lub organowi międzynarodowemu, o których mowa w art. 90 Konstytucji, i powoduje, że państwo będzie działać z naruszeniem zasady demokratycznego państwa prawnego i zasady legalizmu. Przyznaje bowiem organom UE uprawienie do decydowania w materii, która nie pozostaje w gestii Unii Europejskiej, lecz konstytucyjnie przynależna jest do sfery suwerennych decyzji państwa członkowskiego.

Rzecznik Prasowy
Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego
Piotr Falkowski